

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Grozījumi Autortiesību likumā

Izdarīt Autortiesību likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 11. nr.; 2003, 8. nr.; 2004, 10. nr.; 2007, 6. nr.; 2008, 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205. nr.; 2011, 58. nr.; 2013, 87., 188., 243. nr.; 2014, 257. nr.; 2017, 106. nr.; 2018, 244. nr.; 2020, 218. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdu "ciparu" ar vārdu "digitālā".

2. Aizstāt visā likumā vārdus "datu bāze" (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdu "datubāze" (attiecīgā skaitlī un locījumā).

3. 1. pantā:

papildināt pantu ar 12.² punktu šādā redakcijā:

"12²) **kultūras mantojuma iestāde** - publiski pieejama bibliotēka vai muzejs, arhīvs, tostarp izglītības iestādes, pētniecības organizācijas vai sabiedriskās raidorganizācijas bibliotēka un arhīvs, kā arī filmu vai skaņu ierakstu mantojuma saglabāšanas iestāde;"

papildināt pantu ar 19.¹ punktu šādā redakcijā:

"19¹) **tekstizrace un datizrace** - jebkāds automatizēts analītisks paņēmieni, ar kura palīdzību analizē tekstu un datus digitāli, lai iegūtu noteiktu informāciju, piemēram, modeļus, tendences un korelācijas;"

4. Papildināt 6. pantu ar 6. punktu šādā redakcijā:

"6) to vizuālās mākslas darbu kopijas, kuriem beidzies autortiesību termiņš, ja tās nav radošās darbības rezultāts."

5. Izteikt 12. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

"(1) Ja autors, būdams darba attiecībās ar darba devēju, ir radījis darbu, pildot darba pienākumus, personiskās un mantiskās tiesības uz šo darbu pieder autoram, izņemot šā panta otrajā daļā noteikto gadījumu. Darba devējs ar darba radīšanas brīdi iegūst tiesības izmantot minēto darbu mērķim, kādam tas radīts, un šim mērķim atbilstošā apjomā, ja vien darba līgumā nav paredzēts citādi. Autors var vienoties ar darba devēju par autora mantisko tiesību pāreju darba devējam."

6. Papildināt 14. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

"(1¹) Datorprogrammas autors, pamatojoties uz savām personiskajām tiesībām, nevar aizliegt datorprogrammas pārveidošanu, grozīšanu un papildināšanu, ja vien šāda izmantošana nekaitē autora godam un cieņai, kā arī nevar īstenot savas personiskās tiesības uz darba atsaukšanu."

7. Aizstāt 18. panta ceturtajā daļā skaitļus un vārdus "21. - 24. un 27. pantā" ar skaitļiem un vārdiem "21., 22., 23., 24. un 27. pantā".

8. Izteikt 19. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

"(1) Autortiesības nav uzskatāmas par pārkāptām, ja bez autora piekrišanas un bez atlīdzības samaksas šajā likumā noteiktajā kārtībā:

- 1) darbs tiek izmantots informatīviem mērķiem (20. pants);
- 2) darbs tiek izmantots izglītības un pētniecības mērķiem (21. pants);
- 3) darbs tiek izmantots tekstizracei un datizracei (21.¹ pants);
- 4) darbs tiek izmantots tekstizracei un datizracei pētniecības mērķiem (21.² pants);
- 5) darbs tiek izmantots personu ar funkcionēšanas ierobežojumiem vajadzībām (22. pants);
- 6) noteikts darbs tiek izmantots tādu personu vajadzībām, kuras ir neredzīgas vai ar citādām lasīšanas grūtībām (22.¹ pants);
- 7) darbs tiek izmantots kultūras mantojuma iestāžu vajadzībām (23. pants);
- 8) darbs tiek reproducēts tiesvedības mērķiem (24. pants);
- 9) tiek izmantots publiski izstādīts darbs (25. pants);
- 10) darbs tiek izmantots publiskā izpildījumā valstisku vai reliģisku ceremoniju laikā, kā arī izglītības iestādēs nepastarpinātā mācību procesā (26. pants);
- 11) darbu īslaicīgi izmanto raidorganizācija (27. pants);
- 12) darbs tiek parodēts, kariķēts vai izmantots stilizācijās;
- 13) darbs tiek izmantots publiskas izstādes vai publiskas mākslas darbu pārdošanas reklāmas mērķiem (27.¹ pants);
- 14) datorprogramma tiek izmantota reproducēšanai, tulkošanai un citādi pārveidošanai (29. pants);
- 15) tiek nodrošināta datorprogrammas sadarbība (30. pants);
- 16) darba atsavināšana citai personai notiek atkārtoti, izņemot šā likuma 17. pantā noteikto (32. pants)."

9. Aizstāt 20. panta pirmās daļas 1. punktā vārdus "reproducēt publiskotus un publicētus darbus" ar vārdiem "reproducēt un publiskot izziņotus darbus".

10. Izteikt 21. pantu šādā redakcijā:

"21. pants. Darba izmantošana izglītības un pētniecības mērķiem

(1) Norādot izmantotā darba nosaukumu, avotu un autora vārdu, kā arī ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, nekomerciālā nolūkā atļauts izmantot izziņotus darbus vai to fragmentus, izmantošanas mērķim atbilstošā apjomā:

1) ilustrēšanas mērķim mācību procesā, ja šāda izmantošana notiek izglītības iestādē vai citā vietā, kurā īsteno izglītības programmu, vai drošā elektroniskā vidē, kas pieejama tikai izglītojamiem un personām, kas īsteno izglītības programmu;

2) pētniecības mērķiem.

(2) Izmantošana ilustrēšanas mērķim šā likuma izpratnē ir tāda darbu vai to fragmentu izmantošana, kas atbalsta, bagātina vai papildina mācību procesu.

(3) Droša elektroniskā vide šā likuma izpratnē ir digitāla vide mācību vajadzībām, kurā tiek nodrošināta izglītojamo un personu, kas īsteno izglītības programmu, autentifikācija.

(4) Par šā panta pirmās daļas 1. punktā norādītās darbu vai to fragmentu izmantošanas vietu, ja to īsteno drošā elektroniskā vidē, uzskata Eiropas Savienības dalībvalsti vai Eiropas Ekonomikas zonas valsti, kurā dibināta attiecīgā izglītības iestāde. Par šā panta pirmās daļas 1. punktā norādītās darbu vai to fragmentu izmantošanas vietu uzskata Latviju, ja izglītības iestāde, kas dibināta ārpus Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts, darbojas Latvijā un īsteno mācību priekšmeta "Latvijas mācība" programmu."

11. Papildināt likumu ar 21.¹ un 21.² pantu šādā redakcijā:

"21.¹ pants. Darba izmantošana tekstizracei un datizracei

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, atļauts reproducēt likumīgi pieejamus darbus, lai veiktu tekstizraci un datizraci.

(2) Saskaņā ar šā panta pirmo daļu izgatavotās darbu kopijas drīkst glabāt tik ilgi, cik tas nepieciešams tekstizrades un datizrades mērķiem.

(3) Autortiesību subjekti var aizliegt darbu izmantošanu šā panta pirmajā daļā norādītajā veidā, par to skaidri informējot piemērotā veidā. Par aizliegumu izmantot tiešsaistē publiski pieejamus darbus informē mašīnlasāmā formā, tostarp izmantojot metadatus.

21.2 pants. Darba izmantošana tekstizracei un datizracei pētniecības mērķiem

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, pētniecības organizācijai un kultūras mantojuma iestādei atļauts reproducēt likumīgi pieejamus darbus, lai veiktu tekstizraci un datizraci pētniecības mērķiem.

(2) Pētniecības organizācija šā likuma izpratnē ir augstākās izglītības institūcija, tostarp tās bibliotēka, zinātniska institūcija vai jebkāda cita institūcija, kuras galvenais uzdevums ir veikt pētniecību vai īstenot izglītojošu darbību, kas ietver arī pētniecību, un kura negūst peļņu vai visu gūto peļņu iegulda pētniecībā, vai arī darbojas sabiedrības interesēs, ko atzinusi valsts. Uzņēmumam, kuram pētniecības organizācijā ir izšķiroša ietekme, nav piekļuves priekšrocību tās radītajiem pētniecības rezultātiem.

(3) Pētniecības mērķiem izgatavotās darbu kopijas glabā, nodrošinot atbilstošu drošības līmeni, tik ilgi, cik tas nepieciešams pētniecības mērķiem, tostarp pētījuma rezultātu pārbaudei.

(4) Autortiesību subjektiem ir tiesības veikt pasākumus drošības un integritātes nodrošināšanai attiecībā uz datu tīkliem un datubāzēm, kuras izmanto darbu uzglabāšanai, šim mērķim atbilstošā apjomā.

(5) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammām."

12. Izteikt 23. pantu šādā redakcijā:

"23. pants. Darba izmantošana kultūras mantojuma iestāžu vajadzībām

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, kultūras mantojuma iestādei nekomerciālā nolūkā atļauts jebkādā formātā un datu nesējā reproducēt tās krājumā pastāvīgi esošu darbu saglabāšanas mērķim, tostarp lai saglabātu sabojātu vai nolietotu darbu, vai tādu darbu, kura datu nesējs ir tehnoloģiski novecojis, šim mērķim atbilstošā apjomā.

(2) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, valsts, pašvaldības vai citas atvasinātas publiskas personas kultūras mantojuma iestādei nekomerciālā nolūkā atļauts tās krājumā esošus darbus, kā arī to kopijas, kas izgatavotas atbilstoši šā panta pirmajā daļā noteiktajam, pēc pieprasījuma izmantošanai zinātniskam pētījumam vai pašizglītībai padarīt individuāli pieejamas fiziskajām personām, kurām ir autorizēta pieeja attiecīgās kultūras mantojuma iestādes telpās īpaši ierīkotiem datoriem. Šo pakalpojumu kultūras mantojuma iestāde nodrošina, izmantojot īpaši aizsargātus iekšējos tīklus, tikai attiecībā uz darbiem, kuri nav pieejami komerciālā aprītē, ciktāl vienošanās ar autoru nenosaka citādi.

(3) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, kultūras mantojuma iestādei atļauts bez tieša vai netieša komerciāla nolūka reproducēt tās krājumā esošus darbus vai to fragmentus plakātos, skrejlapās, brošūrās un tamlīdzīgos informatīvajos materiālos informēšanas mērķim atbilstošā apjomā.

(4) Šā panta otrās un trešās daļas noteikumi neattiecas uz datorprogrammām."

13. Papildināt likumu ar 27.¹ pantu šādā redakcijā:

"27.1 pants. Darba izmantošana reklāmas mērķiem

Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, atļauts izmantot šā likuma 4. panta 6., 7., 8. un 9. punktā norādītos darbus vai to fragmentus publiskas izstādes vai publiskas mākslas darbu pārdošanas reklamēšanai, ciktāl tas nepieciešams attiecīgā pasākuma popularizēšanai, neizmantojot jebkādā citā komerciālā nolūkā."

14. Izteikt VII nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

"Autora mantisko tiesību atsavināšana un darba izmantošanas tiesības".

15. Papildināt VII nodaļu ar 39.¹ un 39.² pantu šādā redakcijā:

"39.1 pants. Autora tiesības rīkoties ar savām mantiskajām tiesībām

Autors ir tiesīgs rīkoties ar savām mantiskajām tiesībām jebkādā veidā, tostarp:

1) tās atsavināt;

2) izsniegt atļauju darba izmantošanai.

39.² pants. Autora mantisko tiesību atsavināšana

(1) Autors var atsavināt visas vai atsevišķas savas mantiskās tiesības, norādot teritoriju, uz kuru mantiskās tiesības atsavinātas, kā arī ierobežot minēto tiesību atsavināšanu ar noteiktu termiņu.

(2) Ja līgumā, ar kuru autors atsavina savas mantiskās tiesības, nav norādīta teritorija, uz kuru mantiskās tiesības atsavinātas, tās uzskatāmas par atsavinātām uz valsti, kurā noslēgts līgums."

16. Izteikt 41. panta otro daļu šādā redakcijā:

"(2) Licences līgumā var paredzēt, ka licencē tiek piešķirtas tiesības darbu izmantot vienā vai vairākos norādītajos veidos, kā arī tiesības izsniegt licenci trešajām personām (apakšlicence). Attiecīgās tiesības var piešķirt pilnībā vai daļēji. Ja līgumā tādu norādījumu nav, darba izmantotāja tiesības tiek ierobežotas ar tām darbībām, kas izriet no līguma un ir nepieciešamas līguma mērķa sasniegšanai."

17. Aizstāt 42. panta otrajā un trešajā daļā vārdus "licences saņēmējs" (attiecīgā locījumā) ar vārdu "licenciāts" (attiecīgā locījumā).

18. Papildināt likumu ar 45.¹, 45.² un 45.³ pantu šādā redakcijā:

"45.¹ pants. Taisnīga atlīdzība par mantisko tiesību atsavināšanu vai darba izmantošanu

(1) Līgumā, ar kuru autors atsavina savas mantiskās tiesības, un licences līgumā nosakāma taisnīga atlīdzība autoram par mantisko tiesību atsavināšanu vai darba izmantošanu.

(2) Šā likuma VII nodaļas izpratnē atlīdzība ir taisnīga, ja tā atbilst atsavināmo mantisko tiesību vai iegūstamo darba izmantošanas tiesību ekonomiskajai vērtībai un ja tā veido samērīgu daļu no tiesību vai darba izmantošanas rezultātā gūtā mantiskā labuma.

(3) Nosakot taisnīgu atlīdzību, ņem vērā mantisko tiesību vai darba izmantošanas tiesību ekonomisko vērtību ietekmējošus apstākļus, tostarp komerciālu un nekomerciālu labumu, kuru gūst tiesību pārņēmējs vai darba izmantotājs, tiesību vai darba izmantošanas mērķi, apjomu un nozīmību atkarībā no izmantošanas veida, autora ieguldījumu darba radīšanā, kā arī tiesību pārņēmēja vai darba izmantotāja finanšu ieguldījumu attiecībā uz konkrēto darbu.

(4) Ja starp autoru un tiesību pārņēmēju vai licenciātu rodas strīds par to, vai līgumā noteiktā atlīdzība ir taisnīga, autoram ir tiesības prasīt tiesību pārņēmējam vai licenciātam grozīt līgumu, nosakot tajā taisnīgu atlīdzību, un izmaksāt atlīdzību (atlīdzības starpību), kas autoram pienāktos, ja taisnīga atlīdzība būtu noteikta, noslēdzot līgumu. Ja triju mēnešu laikā no dienas, kad autors ir vērsies pie tiesību pārņēmēja vai licenciāta, nav izdevies vienoties par līguma grozījumiem, autors ir tiesīgs prasīt taisnīgas atlīdzības noteikšanu tiesā.

(5) Darba samaksa, ko autors saņēmis par darbu, kuru tas radījis, būdam darba attiecībās ar darba devēju un pildot darba pienākumus, uzskatāma par taisnīgu atlīdzību.

(6) Autoram neatkarīgi no šā panta pirmajā daļā minētajām tiesībām ir tiesības prasīt papildu atlīdzību, ja līgumā noteiktā atlīdzība ir nesamērīgi maza, salīdzinot ar visiem ieņēmumiem, kas pēc līguma noslēgšanas gūti tieši tiesību vai darba izmantošanas rezultātā, tostarp ja minētie ieņēmumi gūti jauna tiesību vai darba izmantošanas veida rezultātā vai tāda izmantošanas veida rezultātā, kura nozīmība pieaugusi attiecīgā līguma darbības laikā. Pienākums maksāt papildu atlīdzību ir personai, ar kuru autors noslēdzis līgumu, vai - mantisko tiesību tālākas atsavināšanas gadījumā - šo tiesību pārņēmējam.

(7) Ja šā panta sestajā daļā minētās autora tiesības prasīt papildu atlīdzību paredzētas nozares kolektīvās vienošanās ietvaros, piemēro attiecīgo kolektīvo vienošanos.

(8) Līguma noteikums, kas paredz autora atteikšanos no šajā pantā minētajām tiesībām, nav spēkā.

(9) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammu autoriem.

(10) Šā panta noteikumi neattiecas uz licences līgumiem, kuri noslēgti ar kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vai neatkarīgo pārvaldījuma sabiedrību Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma izpratnē.

45.² pants. Pienākums sniegt informāciju

(1) Autora mantisko tiesību pārņēmējam un licenciātam, ar kuru autors noslēdzis licences līgumu, ir pienākums vismaz reizi gadā sniegt autoram aktuālu un visaptverošu informāciju par tiesību vai darba izmantošanu, tostarp par tiesību vai darba izmantošanas veidiem, šīs izmantošanas rezultātā gūtajiem ieņēmumiem un atlīdzību, kas pienākas autoram. Šo informāciju sniedz atbilstoši katras nozares specifiskajiem apstākļiem, tostarp līgumā ar autoru vienojoties par informācijas sniegšanas veidu un formu.

(2) Ja tiesību pārņēmējs ir noslēdzis licences līgumu vai izsniedzis licenci darba tālākai izmantošanai un tādēļ tiesību pārņēmēja rīcībā nav šā panta pirmajā daļā norādītās informācijas, tiesību pārņēmējs pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma nekavējoties sniedz viņam informāciju par licenciātu (vārdu, uzvārdu vai nosaukumu un kontaktinformāciju). Licenciātam pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma ir pienākums nekavējoties sniegt viņam šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju, kura ir licenciāta rīcībā.

(3) Ja licenciāts, ar kuru autors noslēdzis licences līgumu, ir izsniedzis apakšlicenci darba tālākai izmantošanai un tādēļ licenciāta rīcībā nav šā panta pirmajā daļā norādītās informācijas par darba izmantošanu atbilstoši apakšlicencei, licenciāts pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma nekavējoties sniedz viņam informāciju par apakšlicences saņēmēju (vārdu, uzvārdu vai nosaukumu un kontaktinformāciju). Apakšlicences saņēmējam pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma ir pienākums nekavējoties sniegt viņam šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju, kura ir apakšlicences saņēmēja rīcībā.

(4) Ja šā panta pirmajā daļā norādītās informācijas sniegšana ir saistīta ar nesamērīgu administratīvo slogu salīdzinājumā ar tiesību vai darba izmantošanas rezultātā gūtajiem ieņēmumiem, tiesību pārņēmējs un licenciāts ir tiesīgs sniegt tikai tāda veida un detalizācijas līmeņa informāciju, kādu šādos gadījumos var pamatoti sagaidīt.

(5) Tiesību pārņēmējam un licenciātam nav pienākuma sniegt šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju attiecībā uz autoru, kura ieguldījums kopējā darbā ir nebūtisks, izņemot gadījumu, kad autors ir informējis tiesību pārņēmēju vai licenciātu, ka minētā informācija nepieciešama, lai īstenotu šā likuma 45.¹ panta sestajā daļā paredzētās tiesības uz papildu atlīdzību.

(6) Ja šajā pantā noteiktais informācijas sniegšanas pienākums paredzēts nozares kolektīvās vienošanās ietvaros un tas atbilst visiem šā panta nosacījumiem, piemēro attiecīgo kolektīvo vienošanos.

(7) Līguma noteikums, kas paredz autora atteikšanos no šajā pantā minētajām tiesībām, nav spēkā.

(8) Attiecībā uz darbiem, ko autors radījis, būdams darba attiecībās ar darba devēju un pildot darba pienākumus, šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju sniedz pēc autora pieprasījuma, tostarp par tādu minēto darbu izmantošanu, kas nav paredzēta darba līgumā vai neatbilst mērķim, kādam darbs radīts.

(9) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammu autoriem.

(10) Šā panta noteikumi neattiecas uz licences līgumiem, kuri noslēgti ar kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vai neatkarīgo pārvaldījuma sabiedrību Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma izpratnē.

45.³ pants. Vienpusēja atkāpšanās no līguma

(1) Ja divu gadu laikā kopš līguma noslēgšanas vai darba nodošanas pasūtītājam, kas notikusi pēc līguma noslēgšanas, tiesību pārņēmējs vai licenciāts, kuram darba izmantošanas tiesības piešķirtas ar izņēmuma licenci, nav sācis izmantot minēto darbu, autoram ir tiesības vienpusēji atkāpties no līguma vai atsaukt licenci pilnībā vai attiecībā uz daļu no tiesībām, izņemot gadījumus, kad ir pamatoti sagaidāms, ka autors pats novērsīs apstākļus, kuru dēļ tiesības vai darbs netika izmantots.

(2) Autors var īstenot šā panta pirmajā daļā paredzētās tiesības, ja viņš ir informējis tiesību pārņēmēju vai licenciātu par nodomu vienpusēji atkāpties no līguma vai atsaukt licenci, nosakot saprātīgu termiņu, kas nav īsāks par 12 mēnešiem, kura laikā tiesību pārņēmējam vai licenciātam nepieciešams sākt darba izmantošanu, bet tiesību pārņēmējs vai licenciāts līdz noteiktā termiņa beigām izmantošanu nav sācis.

(3) Pēc šā panta otrajā daļā minētā termiņa beigām autors īsteno šā panta pirmajā daļā paredzētās tiesības, triju mēnešu laikā par to informējot tiesību pārņēmēju vai licenciātu. Ja autors nav informējis tiesību pārņēmēju vai licenciātu par vienpusēju atkāpšanos no līguma iepriekš norādītajā termiņā, minētais līgums turpmāk uzskatāms par licences līgumu, ar kuru piešķirta vienkārša licence darba izmantošanai.

(4) Ja darbam ir divi vai vairāki autori un katra autora individuālais ieguldījums nav norobežojams kā neatkarīgs darbs, šā panta pirmajā daļā paredzētās tiesības var īstenot tikai visi līdzautori kopīgi, izņemot gadījumu, kad kāds no līdzautoriem izmanto iespēju minēto līgumu turpmāk uzskatīt par licences līgumu, ar kuru piešķirta vienkārša licence darba izmantošanai, ievērojot šā panta pirmo un otro daļu.

(5) Līguma noteikums, kas paredz atkāpšanos no šajā pantā minētajām tiesībām, ir spēkā tikai gadījumā, kad tas noteikts nozares kolektīvās vienošanās ietvaros.

(6) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammu autoriem.

(7) Šā panta noteikumi neattiecas uz licences līgumiem, kuri noslēgti ar kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vai neatkarīgo pārvaldījuma sabiedrību Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma izpratnē."

19. Aizstāt 46. panta pirmajā un otrajā daļā vārdu "nodevis" ar vārdu "atsavinājis".

20. Papildināt likuma VII nodaļu ar 46.¹ un 46.² pantu šādā redakcijā:

"46.¹ pants. Raidorganizāciju sniegtie papildinošie tiešsaistes pakalpojumi

(1) Papildinošs tiešsaistes pakalpojums šā likuma izpratnē ir tiešsaistes pakalpojums, kas ietver radio vai televīzijas raidījumu un tos papildinošu materiālu nodrošināšanu sabiedrībai, ko veic raidorganizācija vai kas tiek veikta raidorganizācijas kontrolē un tai uzņemoties atbildību, vienlaikus ar raidorganizācijas veikto raidījumu pārraidi vai ierobežotu laiku pēc tās. Televīzijas raidījumi šā panta izpratnē ir televīzijas ziņu un aktuālo notikumu raidījumi vai citi pašas raidorganizācijas veidotie un pilnībā finansētie televīzijas raidījumi, izņemot sporta pasākumu un tajos ietverto darbu pārraides.

(2) Papildinošos tiešsaistes pakalpojumus nodrošina, raidot darbus, padarot tos pieejamus sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un laikā, kā arī darbus reproducējot. Par papildinošo tiešsaistes pakalpojumu nodrošināšanai nepieciešamo darbību norises vietu uzskata to Eiropas Savienības dalībvalsti vai Eiropas Ekonomikas zonas valsti, kurā raidorganizācijai ir galvenā saimnieciskās darbības vieta.

(3) Nosakot atbildības lielumu par šā panta otrajā daļā minēto darbu izmantošanu, ņem vērā visus papildinošā tiešsaistes pakalpojuma aspektus, tostarp minētajā pakalpojumā ietverto raidījumu pieejamības ilgumu tiešsaistē, auditoriju un nodrošinātās valodu versijas. Atlīdzību var noteikt arī kā daļu no raidorganizācijas ieņēmumiem.

(4) Šā panta otrās daļas piemērošana neskar autortiesību subjektu un raidorganizācijas līgumslēgšanas brīvību vienoties par to tiesību ierobežošanu, kas nepieciešamas papildinošo tiešsaistes pakalpojumu nodrošināšanai.

46.² pants. Tiešā ievade

(1) Tiešā ievade šā likuma izpratnē ir tehnisks process, ar kura starpniecību raidorganizācija pārraida savus raidījumus nesošus signālus organizācijai, kas nav raidorganizācija, tādā veidā, ka raidījumus nesošie signāli to pārraidīšanas laikā nav pieejami sabiedrībai.

(2) Ja raidorganizācija pārraida raidījumus nesošus signālus izplatītājam, izmantojot tiešo ievadi, tomēr vienlaikus neveicot šo raidījumus nesošo signālu pārraidīšanu sabiedrībai, un ja signālu izplatītājs pārraida minētos signālus sabiedrībai, uzskatāms, ka raidorganizācija un signālu izplatītājs veic vienotu publiskošanas darbību.

(3) Raidorganizācijai un signālu izplatītājam šā panta otrajā daļā minētajai publiskošanai nepieciešams saņemt autortiesību subjektu atļauju.

(4) Raidorganizācija un signālu izplatītājs nav solidāri atbildīgi par šā panta otrajā daļā minēto vienoto publiskošanas darbību."

21. 47. pantā:

izteikt pirmo, otro un trešo daļu šādā redakcijā:

"(1) Blakustiesības ir izpildītāju, fonogrammu producentu, filmu producentu, raidorganizāciju un preses izdevēju tiesības.

(2) Blakustiesību objekts ir izpildījums, tā fiksācija, fonogramma, filma, raidījums un preses izdevums.

(3) Šajā nodaļā noteikto tiesību subjekti ir izpildītāji, fonogrammu producenti, filmu producenti, raidorganizācijas, preses izdevēji vai to tiesību pārņēmēji, tostarp mantinieki.";

papildināt pantu ar 9.¹ daļu šādā redakcijā:

"(9¹) Attiecībā uz blakustiesību subjektu tiesībām rīkoties ar savām mantiskajām tiesībām piemērojami šā likuma 39.¹ un 39.² panta noteikumi.";

izteikt desmito daļu šādā redakcijā:

"(10) Attiecībā uz blakustiesību objektu izmantošanu piemērojami šā likuma 40., 41., 42., 43., 44., 45., 46.¹ un 46.² panta noteikumi. Izpildītājiem piemēro arī šā likuma 45.¹, 45.² un 45.³ panta noteikumus."

22. 48. pantā:

aizstāt otrajā, ceturtajā, piektajā, devītajā, desmitajā, divpadsmitajā un piecpadsmitajā daļā vārdu "nodot" (attiecīgā skaitlī un kārtā) ar vārdu "atsavināt" (attiecīgā skaitlī un kārtā);

izslēgt trešās daļas 4. punktā vārdus "pa kabeljiem";

aizstāt devītajā, desmitajā un vienpadsmitajā daļā vārdus "izbeigt līgumu" (attiecīgā laikā) ar vārdiem "vienpusēji atkāpties no līguma" (attiecīgā laikā).

23. Aizstāt 49. panta pirmajā daļā vārdu "nodod" ar vārdu "atsavina".
24. Izslēgt 50. panta 2. punktā vārdus "pa kabeļiem".
25. Izslēgt 52. panta pirmās daļas otrajā teikumā vārdus "pa kabeļiem".
26. Izslēgt 53. panta pirmās daļas 4. punktā vārdus "pa kabeļiem".
27. Papildināt likumu ar 53.¹ pantu šādā redakcijā:

"53.¹ pants. Preses izdevēja tiesības attiecībā uz preses izdevuma izmantošanu tiešsaistē

(1) Preses izdevējam attiecībā uz preses izdevuma izmantošanu tiešsaistē, ko veic informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs, ir šādas izņēmuma tiesības:

- 1) tieši vai netieši, īslaicīgi vai pastāvīgi reproducēt preses izdevumu;
- 2) padarīt preses izdevumu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā.

(2) Preses izdevums šā likuma izpratnē ir darbu apkopojums, kurš ietver galvenokārt literārus darbus žurnālistikā, bet var ietvert arī citus darbus vai blakustiesību objektus un kurš:

- 1) veido atsevišķu vienību periodiskā vai regulāri atjauninātā izdevumā ar vienu nosaukumu, piemēram, laikrakstā vai vispārīgu vai speciālu interešu žurnālā;
- 2) ietver informāciju sabiedrībai par dienas jaunumiem vai citām tēmām;
- 3) ir publiskots jebkādā plašsaziņas līdzeklī pēc pakalpojumu sniedzēja iniciatīvas, tā kontrolē un tam uzņemoties redakcionālo atbildību.

(3) Zinātniskā vai akadēmiskā nolūkā publiskoti periodiskie izdevumi nav uzskatāmi par preses izdevumiem šā likuma izpratnē.

(4) Šā panta pirmās daļas noteikumus nepiemēro:

- 1) ja preses izdevumu izmanto individuāls izmantotājs personiskām vajadzībām vai nekomerciālā nolūkā;
- 2) hipersaites ievietošanai;
- 3) atsevišķu vārdu vai ļoti īsu fragmentu izmantošanai.

(5) Šā panta pirmās daļas noteikumi neskar tiesības, kuras saskaņā ar šo likumu paredzētas autortiesību un blakustiesību subjektiem attiecībā uz preses izdevumā ietvertiem darbiem un blakustiesību objektiem.

(6) Preses izdevējs nav tiesīgs, pamatojoties uz šā panta pirmajā daļā paredzētajām tiesībām, aizliegt citiem izmantot tādus darbus un blakustiesību objektus, kurus tas ietvēris preses izdevumā uz vienkāršas licences pamata.

(7) Preses izdevējs nav tiesīgs, pamatojoties uz šā panta pirmajā daļā paredzētajām tiesībām, aizliegt citiem izmantot tādus darbus un blakustiesību objektus, kuru autortiesību vai blakustiesību termiņš ir beidzies.

(8) Preses izdevumā ietvertā darba autoram ir tiesības uz samērīgu daļu no ieņēmumiem, ko preses izdevējs gūst par šā panta pirmajā daļā minēto preses izdevuma izmantošanu tiešsaistē."

28. 54. pantā:

papildināt trešās daļas 2. punktu pēc skaitļa "21." ar skaitļiem "21.¹, 21.²" un pēc skaitļa "22.¹" - ar skaitli "23."; izslēgt trešās daļas 3. punktu;

aizstāt piektajā daļā vārdus "otrā-septītā daļa" ar vārdiem "otrā, trešā, ceturtā, piektā, sestā un septītā daļa".

29. Papildināt 55. pantu ar 3.² daļu šādā redakcijā:

"(3²) Preses izdevēja tiesības ir spēkā divus gadus pēc preses izdevuma publicēšanas."

30. Papildināt likumu ar VIII¹ nodaļu šādā redakcijā:

"VIII¹ nodaļa

Darba vai blakustiesību objekta izmantošana, ko veic tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs

56.¹ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs ir informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs, kura galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir glabāt un nodrošināt publisku piekļuvi lielam daudzumam darbu vai blakustiesību objektu, kurus ir augšupielādējuši pakalpojumu lietotāji un kurus tas organizē un to izmantošanu veicina, lai gūtu peļņu.

(2) Par tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju šā likuma izpratnē netiek uzskatītas bezpeļņas tiešsaistes enciklopēdijas, bezpeļņas izglītības vai zinātnisko materiālu repozitoriji, atvērtā pirmkoda programmatūras izstrādes un kopīgošanas platformas, Elektronisko sakaru likumā definētie elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji, tiešsaistes tirdzniecības vietas, starpuzņēmumu mākoņpakalpojumu sniedzēji un tādu mākoņpakalpojumu sniedzēji, kas ļauj lietotājiem augšupielādēt saturu savām vajadzībām, kā arī citi informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem nav attiecināms šā panta pirmajā daļā norādītais mērķis un prasības.

56.² pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja atbildība

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs, nodrošinot publisku piekļuvi darbam vai blakustiesību objektam, kuru augšupielādējis pakalpojumu lietotājs, veic darbu vai blakustiesību objekta publiskošanu vai padara to pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam nepieciešams saņemt autortiesību vai blakustiesību subjekta atļauju iepriekš norādītajai darba vai blakustiesību objekta izmantošanai. Blakustiesību subjekts šīs nodaļas izpratnē ir izpildītājs, fonogrammas producentis, filmas producentis un raidorganizācija.

(2) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis atļauju publiskot darbu vai blakustiesību objektu vai padarīt to pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā, šāda atļauja aptver arī tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu lietotāju darbības nekomerciālos nolūkos vai tādas lietotāju darbības, kas nerada būtiskus ieņēmumus.

(3) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs nav saņēmis atļauju šā panta pirmajā daļā minētajai darba vai blakustiesību objekta izmantošanai, tas ir atbildīgs par autortiesību vai blakustiesību pārkāpumu, izņemot gadījumu, kad tas pierāda, ka ir:

1) pielicis vislielākās pūles, lai saņemtu atļauju;

2) pielicis vislielākās pūles, lai nodrošinātu, ka sabiedrībai nav pieejami tādi darbi vai blakustiesību objekti, par kuriem autortiesību vai blakustiesību subjekti ir snieguši tam atbilstošu un nepieciešamo informāciju;

3) pielicis vislielākās pūles un nekavējoties rīkojies, lai savā tīmekļvietnē atspējotu piekļuvi paziņojumā minētajam darbam vai blakustiesību objektam vai izņemtu šo darbu vai blakustiesību objektu no savas tīmekļvietnes, nepieļaujot tā atkārtotu augšupielādi, ja ir saņēmis autortiesību vai blakustiesību subjekta pamatotu paziņojumu.

(4) Nosakot, vai tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs ir izpildījis šā panta trešajā daļā noteiktos pienākumus, piemēro samērīguma principu, tostarp atbilstoši arī pakalpojuma veidam, auditorijai un lielumam, pakalpojumu lietotāju augšupielādētā darba vai blakustiesību objekta veidam, kā arī piemērotu un iedarbīgu līdzekļu pieejamībai un to izmaksām pakalpojumu sniedzējam.

(5) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs, pildot šā panta trešās daļas 2. un 3. punktā noteiktos pienākumus sadarbībā ar autortiesību un blakustiesību subjektiem, neliedz piekļuvi tādiem lietotāju augšupielādētiem darbiem vai blakustiesību objektiem, kuru izmantošana nepārkāpj autortiesības un blakustiesības, tostarp darbiem vai blakustiesību objektiem, uz kuru izmantošanu attiecas autora vai blakustiesību subjekta mantisko tiesību ierobežojumi.

(6) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs veic darbu vai blakustiesību objektu publiskošanu vai nodrošina to pieejamību sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā šā panta pirmajā daļā norādītajā veidā, šim tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam nepiemēro Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 10. panta piektās daļas noteikumus.

(7) Šā panta noteikumi nerada tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam vispārīgu pārraudzības pienākumu.

(8) Šā panta noteikumi neskar līgumslēgšanas brīvību un neuzliek pienākumu autortiesību vai blakustiesību subjektam izsniegt darba vai blakustiesību objekta izmantošanas atļauju.

56.³ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja atbildības izņēmumi

(1) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs, kura pakalpojumi Eiropas Savienībā ir pieejami mazāk nekā trīs gadus un kura gada apgrozījums ir mazāks par 10 miljoniem *euro*, nav saņēmis atļauju šā likuma

56.² panta pirmajā daļā minētajai darba vai blakustiesību objekta izmantošanai, tas ir atbildīgs par autortiesību vai blakustiesību pārkāpumu, izņemot gadījumu, kad tas pierāda, ka:

1) ir pielicis vislielākās pūles, lai saņemtu atļauju;

2) saņemot autortiesību vai blakustiesību subjekta pamatotu paziņojumu, ir nekavējoties rīkojies, lai savā tīmekļvietnē atspējotu piekļuvi paziņojumā minētajam darbam vai blakustiesību objektam vai izņemtu šo darbu vai blakustiesību objektu no savas tīmekļvietnes.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minēto tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja unikālo apmeklētāju vidējais skaits mēnesī, aprēķinot balstoties uz iepriekšējo kalendāra gadu, pārsniedz piecus miljonus, tam papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajiem pienākumiem nepieciešams pierādīt, ka tas ir pielicis vislielākās pūles, lai nepieļautu tādu darbu vai blakustiesību objektu atkārtotu augšupielādi, par kuriem autortiesību vai blakustiesību subjekti ir snieguši tam atbilstošu un nepieciešamo informāciju.

56.⁴ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu lietotāju sūdzību izskatīšana

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs nosaka iedarbīgu un ātru kārtību, kādā tas, nekavējoties un neprasot samaksu, izskata lietotāju iesniegtās sūdzības par piekļuves atspējošanu augšupielādētiem darbiem vai blakustiesību objektiem vai to izņemšanu.

(2) Izskatot saskaņā ar šā panta pirmo daļu iesniegtās sūdzības, tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka:

1) par sūdzības iesniegšanu tiek informēts iesaistītais autortiesību vai blakustiesību subjekts;

2) iesaistītajām pusēm ir iespēja pamatot savas sūdzības;

3) lēmumu par piekļuves atspējošanu augšupielādētam darbam vai blakustiesību objektam vai tā izņemšanu pārbauda fiziskā persona.

56.⁵ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja pienākums sniegt informāciju

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam pēc autortiesību vai blakustiesību subjekta vai tā pārstāvja pieprasījuma ir pienākums sniegt tam informāciju par:

1) šā likuma 56.² panta trešajā daļā minētās sadarbības īstenošanu, tostarp informāciju par īstenojamiem pasākumiem un rīkiem, lai nodrošinātu, ka sabiedrībai nav pieejami tādi darbi vai blakustiesību objekti, kuru izmantošanai nav saņemta atļauja;

2) ar licences līgumu starp tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju un autortiesību vai blakustiesību subjektu aptverto darbu vai blakustiesību objektu izmantošanu, tostarp izmantojuma intensitāti un ieņēmumiem.

(2) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums pakalpojumu sniegšanas noteikumos informēt lietotājus par to iespējām izmantot darbus un blakustiesību objektus, pamatojoties uz šajā likumā paredzētajiem autora vai blakustiesību subjekta mantisko tiesību ierobežojumiem."

31. Aizstāt 57. panta pirmajā daļā vārdu "otrā" ar vārdu "trešā".

32. 59. pantā:

izteikt pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

"2) iegūt vai atkārtoti izmantot būtisku datubāzes satura daļu ilustrēšanas mērķim mācību procesā, ievērojot šā likuma 21. panta pirmās daļas 1. punkta, otrās, trešās un ceturtās daļas noteikumus;"

papildināt pirmo daļu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

"2¹) iegūt būtisku datubāzes satura daļu pētniecības mērķim, ievērojot šā likuma 21. panta pirmās daļas 2. punkta noteikumus;"

papildināt pirmo daļu ar 4., 5. un 6. punktu šādā redakcijā:

"4) iegūt būtisku datubāzes satura daļu tekstizracei un datizracei, ievērojot šā likuma 21.¹ un 21.² panta noteikumus;

5) iegūt vai atkārtoti izmantot būtisku datubāzes satura daļu tādu personu vajadzībām, kuras ir neredzīgas vai ar citādām lasīšanas grūtībām, ievērojot šā likuma 22.¹ panta noteikumus;

6) iegūt būtisku datubāzes satura daļu saglabāšanai kultūras mantojuma iestāžu vajadzībām, ievērojot šā likuma 23. panta pirmās daļas noteikumus.";

aizstāt otrās daļas pirmajā teikumā vārdu "atvasināta" ar vārdu "atsavināta".

33. 62.¹ pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

"Ievērojot šajā nodaļā noteiktās prasības, kultūras mantojuma iestādēm to krājumos iekļautus nenosakāmu autortiesību subjektu darbus bez autortiesību un blakustiesību subjektu piekrišanas atļauts:";

izteikt otrās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

"Nenosakāmu autortiesību subjektu darbi šā likuma izpratnē ir kultūras mantojuma iestāžu krājumos iekļauti darbi un blakustiesību objekti, kuri ir pirmo reizi publicēti vai pārraidīti kādā Eiropas Savienības dalībvalstī un kuru tiesību subjektus pēc rūpīgas meklēšanas nav izdevies noskaidrot vai atrast:".

34. Papildināt likumu ar IX² nodaļu šādā redakcijā:

"IX² nodaļa

Komerציālā apritē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošana

62.⁴ pants. Komerציālā apritē nepieejami darbi vai blakustiesību objekti

(1) Šā likuma izpratnē darbu vai blakustiesību objektu uzskata par komerציālā apritē nepieejamu, ja, ieguldot saprātīgas pūles, ir noskaidrots - var pieņemt, ka viss darbs vai blakustiesību objekts netiek piedāvāts sabiedrībai tā parastajos izplatīšanas veidos.

(2) Kultūras mantojuma iestāde noskaidro, vai konkrētie darbi vai blakustiesību objekti ir uzskatāmi par komerציālā apritē nepieejamiem, izmantojot vismaz šā panta trešajā daļā minētos informācijas avotus.

(3) Informācijas avotus, kurus izmanto, lai noskaidrotu, vai konkrētie darbi vai blakustiesību objekti ir uzskatāmi par komerציālā apritē nepieejamiem, nosaka un regulāri atjauno Kultūras ministrija, konsultējoties ar kolektīvā pārvaldījuma organizācijām, citām autortiesību un blakustiesību organizācijām un kultūras mantojuma iestādēm. Informācijas avotu sarakstu un tā grozījumus Kultūras ministrija publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" un publisko savā tīmekļvietnē.

(4) Ja darbs vai blakustiesību objekts publiskots vairākos formātos vai versijās un komerציālā apritē ir pieejams kāds no šiem formātiem vai versijām, šo darbu vai blakustiesību objektu uzskata par komerציālā apritē pieejamu.

62.⁵ pants. Komerציālā apritē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošana uz licences līguma pamata

(1) Slēdzot licences līgumu ar kultūras mantojuma iestādi par tās krājumā pastāvīgi esošu komerציālā apritē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu reproducēšanu, izplatīšanu, publiskošanu vai padarīšanu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā nekomerציālā nolūkā, kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir tiesīga pārstāvēt autortiesību vai blakustiesību subjektus bez kolektīvā pārvaldījuma līguma noslēgšanas. Ar minēto licences līgumu piešķir vienkāršo vai vispārējo licenci šā likuma 42. panta izpratnē.

(2) Šā panta pirmajā daļā norādīto licences līgumu var slēgt tikai kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas saņēmusi Kultūras ministrijas atļauju konkrēto tiesību un darbu vai blakustiesību objektu veida pārvaldīšanai atbilstoši Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likumam.

(3) Ja kādu tiesību un darbu vai blakustiesību objektu veidu pārvalda vairākas kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kas atbilst šā panta otrās daļas nosacījumiem, šīs kolektīvā pārvaldījuma organizācijas slēdz kopīgu licences līgumu ar kultūras mantojuma iestādi.

(4) Kolektīvā pārvaldījuma organizācija un kultūras mantojuma iestāde var vienoties par teritoriju Eiropas Savienībā vai Eiropas Ekonomikas zonā, kur ir spēkā šā panta pirmajā daļā norādītais licences līgums.

(5) Autortiesību vai blakustiesību subjektiem ir tiesības jebkurā laikā pieprasīt, lai kultūras mantojuma iestāde pārtrauc to darbu vai blakustiesību objektu izmantošanu atbilstoši šā panta pirmajā daļā norādītajam licences līgumam pilnībā vai attiecībā uz atsevišķiem darbiem vai blakustiesību objektiem.

62.⁶ pants. Komerציālā apritē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošana bez autortiesību vai blakustiesību subjektu piekrišanas

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, bez autortiesību un blakustiesību subjektu piekrišanas un atļūdzības samaksas kultūras mantojuma iestādei atļauts nekomerciālā nolūkā padarīt pieejamus sabiedrībai tās krājumā pastāvīgi esošus komerciālā aprītē nepieejamus darbus vai blakustiesību objektus pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā nekomerciālā tīmekļvietnē, ja:

1) attiecīgo autortiesību vai blakustiesību subjektu mantisko tiesību pārvaldīšanu neveic neviena kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas saņēmusi Kultūras ministrijas atļauju konkrēto tiesību un darbu vai blakustiesību objektu veida pārvaldīšanai atbilstoši Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likumam;

2) tiek norādīts autora vai jebkura cita identificējama autortiesību vai blakustiesību subjekta vārds.

(2) Autortiesību vai blakustiesību subjektiem ir tiesības jebkurā laikā pieprasīt, lai kultūras mantojuma iestāde pārtrauc to darbu vai blakustiesību objektu izmantošanu atbilstoši šā panta pirmajai daļai pilnībā vai attiecībā uz atsevišķiem darbiem vai blakustiesību objektiem.

(3) Par šā panta pirmajā daļā norādītās komerciālā aprītē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošanas vietu uzskata Eiropas Savienības dalībvalsti vai Eiropas Ekonomikas zonas valsti, kurā dibināta attiecīgā kultūras mantojuma iestāde, kas izmanto darbus šā panta pirmajā daļā minētajiem mērķiem.

62.⁷ pants. Trešo valstu darbi vai blakustiesību objekti

(1) Šīs nodaļas nosacījumus nepiemēro tādām darbu vai blakustiesību objektu kopumam, par kuru atbilstoši šā likuma 62.⁴ pantam noskaidrots, ka to galvenokārt veido:

1) darbi vai blakustiesību objekti, izņemot kinematogrāfiskus vai audiovizuālus darbus, kuri ir pirmo reizi publicēti vai, ja tie nav publicēti, pirmo reizi pārraidīti trešajā valstī;

2) kinematogrāfiski vai audiovizuāli darbi, kuru producenta atrašanās vieta vai pastāvīgā dzīvesvieta (domicils) ir trešajā valstī;

3) trešo valstu valstspiederīgo darbi vai blakustiesību objekti, attiecībā uz kuriem nav iespējams noteikt konkrēto valsti atbilstoši šīs daļas 1. un 2. punktam.

(2) Kolektīvā pārvaldījuma organizācija var slēgt šā likuma 62.⁵ panta pirmajā daļā noteikto licences līgumu par šā panta pirmajā daļā norādītajiem darbiem vai blakustiesību objektiem, ja tā pārstāv ievērojamu skaitu konkrētās trešās valsts autortiesību vai blakustiesību subjektu.

62.⁸ pants. Informācijas sniegšana

(1) Vismaz sešus mēnešus pirms tam, kad kultūras mantojuma iestāde sāk darbu un blakustiesību objektu izmantošanu, tā nosūta Eiropas Savienības aģentūrai "Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs" ievietošanai tiešsaistes portālā informāciju par:

1) komerciālā aprītē nepieejamiem darbiem vai blakustiesību objektiem, kurus kultūras mantojuma iestāde plāno izmantot;

2) veidu, kā autortiesību un blakustiesību subjekti var iebilst pret to, ka tiek sākta darbu vai blakustiesību objektu izmantošana, un pieprasīt izmantošanas pārtraukšanu;

3) noslēgto licences līgumu, tostarp par tā pusēm, darbības teritoriju un paredzētajiem darbu vai blakustiesību objektu izmantošanas veidiem.

(2) Lai nodrošinātu nozaru specifikai atbilstošu informāciju autortiesību un blakustiesību subjektiem, kultūras mantojuma iestāde un kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic papildu publicitātes pasākumus. Ja ir pamats uzskatīt, ka minētie publicitātes pasākumi būs efektīvāki citā Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai trešajā valstī, šos publicitātes pasākumus veic konkrētajā Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai trešajā valstī."

35. 67.¹ pantā:

izteikt 3. punktu šādā redakcijā:

"3) retranslācijas pakalpojumu sniedzējs un raidorganizācija nevar vienoties par retranslēšanu;"

papildināt pantu ar 6., 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

"6) pusēm, kas vēlas noslēgt līgumu par audiovizuāla darba padarīšanu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā platformā, kurā pieejami audiovizuāli pakalpojumi pēc pieprasījuma, ir radušās ar darba izmantošanas licencēšanu saistītas grūtības;

7) ir strīds par piekļuves atspējošanu tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu lietotāja augšupielādētam darbam vai blakustiesību objektam vai par tā izņemšanu no tīmekļvietnes;

8) ir strīds par šā likuma 45.¹ panta sestajā daļā noteiktajām tiesībām prasīt papildu atlīdzību vai šā likuma 45.² pantā noteikto pienākumu sniegt informāciju."

36. Pārejas noteikumos:

aizstāt 13. punktā vārdu "nodevis" ar vārdu "atsavinājis";

papildināt pārejas noteikumus ar 17., 18., 19. un 20. punktu šādā redakcijā:

"17. Šā likuma 45.¹ un 45.³ pantu piemēro attiecībā uz darbībām, kas atbilstoši līgumam veiktas pēc 2023. gada 25. aprīļa.

18. Līgumiem par papildinošo tiešsaistes pakalpojumu nodrošināšanai nepieciešamajām tiesībām, kuri bija spēkā 2021. gada 7. jūnijā un zaudē spēku pēc 2023. gada 7. jūnija, šā likuma 46.¹ pantu piemēro no 2023. gada 7. jūnija atbilstoši tiesību normām, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa direktīvas (ES) 2019/789, ar ko paredz noteikumus par to, kā īstenojamas autortiesības un blakustiesības, kuras piemēro noteiktām raidorganizāciju tiešsaistes pārraidēm un televīzijas un radio programmu retranslācijām, un ar ko groza Padomes direktīvu 93/83/EEK.

19. Publiskošanas atļaujām, kuras bija spēkā 2021. gada 7. jūnijā un zaudē spēku pēc 2025. gada 7. jūnija, šā likuma 46.² pantu piemēro no 2025. gada 7. jūnija atbilstoši tiesību normām, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa direktīvas (ES) 2019/789, ar ko paredz noteikumus par to, kā īstenojamas autortiesības un blakustiesības, kuras piemēro noteiktām raidorganizāciju tiešsaistes pārraidēm un televīzijas un radio programmu retranslācijām, un ar ko groza Padomes direktīvu 93/83/EEK.

20. Šā likuma 53.¹ pantu piemēro preses izdevumiem, kas pirmoreiz publiskoti pēc 2019. gada 5. jūnija."

37. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 13. un 14. punktu šādā redakcijā:

"13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa direktīvas (ES) 2019/789, ar ko paredz noteikumus par to, kā īstenojamas autortiesības un blakustiesības, kuras piemēro noteiktām raidorganizāciju tiešsaistes pārraidēm un televīzijas un radio programmu retranslācijām, un ar ko groza Padomes direktīvu 93/83/EEK;

14) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa direktīvas (ES) 2019/790 par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK."

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2023. gada 23. martā.

Valsts prezidents *E. Levīts*

Rīgā 2023. gada 4. aprīlī